

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8589 van 7 juni 2012
in de zaak A. 204.974/XIV-34.261**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Vanbesien
 kantoor houdend te 2222 Itegem
 St. Guibertusplein 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 mei 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 80.540 van 27 april 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 juni 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees

Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. De artikelen 52 en 57/7bis van de Vreemdelingenwet hebben betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kunnen dan ook niet dienstig worden ingeroepen in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In de mate dat de verzoekers een feitelijke uiteenzetting geven over de bescherming door de autoriteiten in hun land van herkomst en de algemene toestand in hun land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Waar de verzoekers aanvoeren dat het bestreden arrest niet antwoordt op de aanvoerde schending van artikel 57/7bis van de Vreemdelingenwet, gaan zij voorbij aan het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest op omstandige wijze uiteenzet waarom er geen geloof kan worden gehecht aan de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten en de ernstige schade die zij al zouden hebben geleden zodat niet kan worden ingezien op welke wijze de door hen aangevoerde schending de strekking van het bestreden arrest zou hebben beïnvloed. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een arrest van 16 augustus 2011 een eerdere beslissing van de commissaris-generaal in de zaak van de verzoekers heeft vernietigd en terugzonden voor verder onderzoek op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde meer bepaald vast dat het administratief dossier geen vertaling van het neergelegde vonnis bevatte terwijl de omstandigheden van de gebeurtenissen, de verwijzingen naar de verzoeker en de motivering van de opgelegde voorwaardelijke straf essentieel waren voor de beoordeling van de asielaanvraag en merkte nog ten overvloede op dat de verklaringen van de verzoeker, in het licht van het voorgelegde rapport, niet ongeloofwaardig voorkwamen. Het administratief dossier in de huidige procedure bevat wel een vertaling van betreffende vonnis zodat de bewering van de verzoekers dat de commissaris-generaal geen aanvullend onderzoek heeft verricht feitelijke grondslag mist. Daargelaten de vaststelling dat uit de

stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat de verzoekers in hun verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inderdaad verwijzen naar een arrest dat betrekking heeft op hun eigen zaak, beperken zij zich bij de verwijzing naar het arrest van 16 augustus 2011 tot de opmerking dat “de ordediensten in Dagestan regelmatig zonder enige concrete aanwijzing burgers aanvallen, arresteren en folteren”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt dan ook terecht op dat de verzoekers op die wijze hun vrees voor vervolging niet in concreto aantonen. Het enige middel is in die mate, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juni tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams